

ที่นี่
เชียงดาว

เมืองแห่งการท่องเที่ยว

ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ในอำเภอเชียงดาว

เชียงดาว ชายแดน ถ้ำสวย ดอยสูง พระสถูปเมืองงาย
กำเนิดสายแม่ปิง

Chiangdao Thailand

สารบัญ

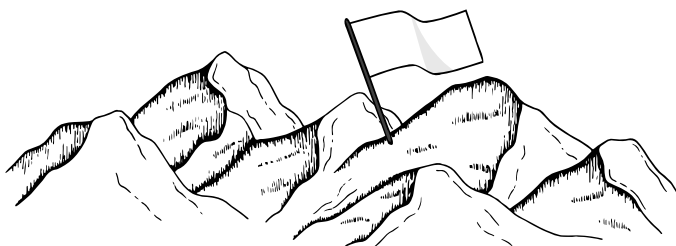
	หน้า
ดอยหลวงเชียงดาว	๑
ถ้ำเชียงดาว	๓
บ้านแม่จอน	๕
โป่งน้ำร้อนบ้านยางปู่โต๊ะ	๘
สำนักสงฆ์ถ้ำผาปล่อง	๙
ชุมชนบ้านหัวทุ่ง	๑๐
บ้านนาเลา เชียงดาว	๑๕

ดอยหลวงเชียงดาว

ดอยหลวงเชียงดาวอยู่ในอำเภอเชียงดาว ตำบลเชียงดาว แม่่นะ เมืองคอง และเมืองงาย สูงประมาณ ๒,๒๕๕ เมตร มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “ดอยอ่างสลุงเชียงดาว” อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาวเป็นดอยที่สูงเป็นอันดับ ๓ ของประเทศไทยรองจากดอยอินทนนท์และดอยผ้าห่มปก ดอยเชียงดาวเป็นเขาหินปูน อายุราว ๒๓๐ - ๒๕๐ ล้านปีเกิดจากการทับถมของตะกอนของสิ่งมีชีวิตจากทะเล เช่นปะการังและหอยแสดงว่าบริเวณนี้เคยเป็นทะเลมาก่อนอย่างไรก็ตามดอยเชียงดาวอยู่ในเทือกเขาถนนธงชัยเนื่องจากเป็นดอยขนาดใหญ่และสูงมากชาวบ้านจึงเรียกว่าดอยหลวง อุณหภูมิบนดอยจะเย็นตลอดทั้งปีมีเมฆหมอกปกคลุมโดยเฉพาะในฤดูหนาวดอยเชียงดาวเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ามีสัตว์ป่าหายากอาศัยอยู่เช่น ไก่ฟ้าหางลายขวาง กวางผา เลียงผา ผีเสื้อสมิงเชียงดาวและนกกว่า ๓๐๐ พันธุ์เป็นต้น

ตำนานของดอยหลวงเชียงดาวอ้างอิงมาจากตำนานพระเจ้าเลียบโลกว่า สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เคยเสด็จมาทรงน้ำ ณ ดอยแห่งนี้โบราณจึงเรียกสถานที่ดังกล่าวว่า “อ่างสรง” ออกเสียงว่า “อ่างสะรง” แล้วเพี้ยนกลายมาเป็น “อ่างสลุง” ซึ่งภาษาล้านนาแปลว่าขันน้ำใบใหญ่ในที่สุดและจากคำทำนายของพระพุทธองค์ซึ่งกล่าวเอาไว้ว่า “ดอยแห่งนี้สูงนักสูงเพียงเดือนเพ็ญดาวภายหน้าจักเกิดเมืองชื่อเมืองเพ็ญดาว” ซึ่งต่อมาภายหลังเพี้ยนเสียงมาเป็น “เชียงดาว” ดังปรากฏในปัจจุบันสมัย

ยังมีตำนานอันยิ่งใหญ่ของดอยหลวงเชียงดาวอีกตำนานหนึ่ง คือตำนาน “เจ้าสุวัณณะคำแดง” ตำนานนี้มีเนื้อหาเชื่อมโยงกับเมืองเชียงใหม่อย่างชัดเจนเนื่องจากกล่าวถึง“เจ้าหลวงคำแดง”ผู้เป็นเทพเจ้าอารักษ์เมืองเชียงใหม่มาแต่อดีตกาลด้วยในสมัยดึกดำบรรพ์ก่อนพุทธกาล คนทั้งหลายไม่มีศีลธรรมส่งกลิ่นเหม็นไปถึงพรหมโลกร้อนถึงพระอินทร์ต้องลงมาดูแลความประพฤติของมนุษย์ แต่พระอินทร์ต้องการให้มนุษย์สั่งสอนกันเอง จึงเลือกเอาเจ้าสุวัณณะคำแดงหรือเจ้าหลวงคำแดงผู้มีนิวาสถานอยู่ทางทิศเหนือมาจัดการสร้างเมืองล้านนาและสั่งสอนให้ผู้คนให้อยู่ในศีลในธรรมรักษา ศีลห้าศีลแปด ครั้นเจ้าหลวงคำแดงสิ้นชีพิวิญญูณของเจ้าหลวงได้สถิตที่ดอยหลวงเชียงดาวและมีฐานะเป็นอารักษ์ใหญ่เป็นประมุขแห่งบรรดาผีทั้งหลายในล้านนา ดอยหลวงเชียงดาวจึงมีความสำคัญยิ่งต่อเมืองเชียงใหม่ในหลายๆด้านแถบยังมีถ้ำเชียงดาวที่คนโบราณเชื่อว่ามีสิ่งของล้ำค่าที่สุด อยู่ในถ้ำซึ่งก็มีเจ้าสุวัณณะคำแดงเป็นผู้ปกป้องดูแลรักษาอีกตำนานเหล่านี้จึงทำให้ดอยหลวงเชียงดาวเป็นดอยศักดิ์สิทธิ์ของคนล้านนาแต่ไหนแต่ไรมา

การเดินทางเดินทางจากกรุงเทพมหานครมุ่งสู่เชียงใหม่ จากเชียงใหม่ให้แยกขวาไปตามทางหลวงหมายเลข ๑๐๗ เส้น เชียงใหม่-ฝาง ผ่านแม่ริมขับต่อไปอีกประมาณ ๗๖ กิโลเมตรจนถึงตัวเมืองเชียงดาวแยกซ้ายตามถนนลาดยางเข้าไปยังบ้านถ้ำใช้เส้นทางเดียวกับถนนที่ไปถ้ำเชียงดาว หากเดินทางโดยรถโดยสารมีรถโดยสารผ่านสายกรุงเทพฯ-ฝาง กรุงเทพฯ-เชียงดาว นอกจากรถ บขส แล้ว ยังมีรถสองแถวท้องถิ่นสาย เชียงใหม่-ฝาง ผ่านด้วย จากแยกเข้าบ้านถ้ำให้เข้ารถเข้าไประยะทาง ๕ กิโลเมตร ที่บ้านถ้ำเป็นจุดเริ่มต้นของทริปขึ้นดอยหลวงเชียงดาวนักท่องเที่ยวสามารถติดต่อคนนำทางและลูกหาบได้ที่นี้ แต่ในช่วงวันหยุดจะหาคนนำทางและลูกหาบยากเพราะติดงาน จากบ้านถ้ำต้องตัดสินใจว่าจะไปเส้นทางไหนดิบดอยไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ ไม่มีน้ำ ไม่มีร้านค้า ไม่มีร้านอาหารจะต้องจ้างลูกหาบแบกขึ้นไป

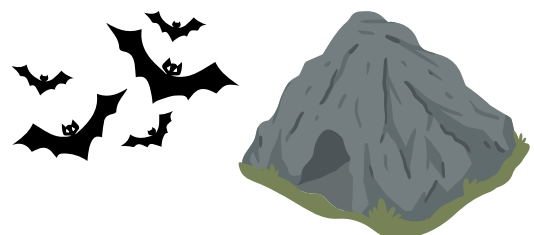

ถ้ำเชียงดาว

ถ้ำเชียงดาว เป็นถ้ำที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในพื้นที่ของอำเภอเชียงดาว ตั้งอยู่ที่วัดถ้ำเชียงดาวบริเวณเชิงเขาของดอยหลวงเชียงดาวถ้ำแห่งนี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แต่ก็เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชม ในอดีตถ้ำแห่งนี้เป็นที่ปฎิธีกรรมของฤาษีและพระภิกษุล้านนามาแต่เก่าก่อน กล่าวกันว่าที่ถ้ำเชียงดาวนี้มีพระอรหันต์มานิพพานสามองค์ สององค์นอนนิพพาน อีกองค์เดินจงกรมนิพพาน นอกจากนั้นบริเวณที่ตั้งของถ้ำเชียงดาวคือขุนเขาศักดิ์สิทธิ์ เชื่อว่าเป็นที่สถิตของ “เจ้าหลวงคำแดง” เทพเจ้าปฐมอารักษ์ของชาวล้านนา

ลักษณะของถ้ำเชียงดาวเป็นถ้ำที่มีขนาดยาวมาก บริเวณหน้าปากถ้ำมีน้ำใสไหลเย็นจากในถ้ำไหลออกมา กลายเป็นวังมัจฉาที่มีน้ำใสมองเห็นท้องน้ำมีความสวยงามและร่มรื่น ส่วนทางเข้าถ้ำเป็นบันไดขึ้นบริเวณทางเข้ามีพระพุทธรูปศิลปะพม่าเป็นจำนวนมาก ถ้ำแห่งนี้แบ่งออกเป็นถ้ำย่อยๆได้หลายถ้ำ มีเส้นทางเดินแยกกันไปช่วงแรกๆจะมีไฟฟ้าติดสว่างสำหรับให้เดินได้สะดวกจะเห็นพระพุทธรูปโบราณให้กราบไหว้จำนวนมาก จากนั้นเมื่อเข้าไปจะมีแยกออกไป ๓ ทาง ได้แก่ เส้นทางถ้ำมืด-ถ้ำม้า เส้นทางถ้ำแก้ว-ถ้ำน้ำและเส้นทางถ้ำพระนอนหากไปยังถ้ำมืดต้องใช้บริการผู้นำทางพร้อมตะเกียง ส่วนทางไปถ้ำพระนอนมีไฟฟ้าติดตลอดถ้ำถ้ำ แม้ความโดดเด่นของถ้ำเชียงดาวจะไม่ใช่เรื่องความสวยงามของหินงอกหินย้อยที่ส่วนมากจะเป็นหินที่ไม่เจริญเติบโตแล้วก็ตามแต่จุดที่น่าสนใจคือเรื่องราวความศักดิ์สิทธิ์ของถ้ำแห่งนี้ ตำนาน ของ ถ้ำเชียงดาว

มีเรื่องเล่ากันว่า เจ้าหลวงคำแดง ที่เป็นบุตรชายของเจ้าผู้ครองเมืองพะเยานั้น ได้ทิ้งบ้านเมืองเพื่อออกตามหาหญิงสาวที่แปลงร่างเป็นกวางทองเพราะหลงรูปโฉมที่สวยงาม โดยหายเข้ามาใน ถ้ำเชียงดาวแห่งนี้เอง ซึ่งเจ้าหลวงคำแดงเลยได้ตามเข้าไปในถ้ำเช่นเดียวกันแต่ก็ไม่ได้กลับออกมาอีกเลยเลยเชื่อกันว่าเจ้าหลวงนั้นจุติใหม่เป็นเทวดาผู้มีฤทธิ์อยู่ในภายในถ้ำและปกปักรักษาถ้ำเชียงดาว แห่งนี้ ในเวลาต่อมาชาวบ้านก็ได้ สร้างศาลถวายท่านและตั้งชื่อว่า “ศาลพ่อหลวงคำแดง” และยังมีตำนานกล่าวอีกว่าในคืนที่ฤกษ์ดีงามนั้นบนท้องฟ้าจะไม่มีทั้งเมฆหมอกและจะเกิดลูกกลมๆมีแสงสว่างคล้ายพระธาตุลอยออกมาจากหลังดอยเชียงดาวโดยจะเคลื่อนไปทางทิศตะวันออกเป็นเวลา ๕ นาที พร้อมกับจะได้ยินเสียงดังคล้ายเสียงของปืนใหญ่จากนั้นแสงสว่างก็หายไปซึ่งชาวบ้านเชื่อกันว่าเป็นวิญญาณของ “เจ้าหลวงคำแดง” ไปเยี่ยมบ้านเกิดเมืองที่เมืองพะเยานั้นเองคะ และบริเวณที่ปาก ถ้ำเชียงดาว ยังมีพระพุทธรูปหินใจประดิษฐานอยู่ด้วยโดยเชื่อกันอีกว่าถ้าได้อธิษฐานขอพรแล้วจะสมหวังตั้งปรารถนารวมถึงในถ้ำเองก็จะมีพระพุทธรูปมากมายให้ได้สักการะอีกด้วย

การเดินทางไปถ้ำเชียงดาว ถ้ำเชียงดาวห่างจาก ตัวเมืองเชียงใหม่ประมาณ ๗๗ กิโลเมตร การเดินทางจากเชียงใหม่ไปยังอำเภอเชียงดาว ระยะทาง ๗๒ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าไปจนถึงถ้ำอีก ๕ กิโลเมตร ถนนเป็นถนนลาดยางอย่างดีจนถึงบริเวณถ้ำ เมื่อไปถึงหน้าถ้ำจะเห็นบริเวณกว้าง ขวางสำหรับ จอดรถ มีศาลาพักผ่อน หลังใหญ่ ส่วนทางเข้าถ้ำเป็นบันไดโดยมีหลังคามุงสังกะสี นอกจากนั้นบริเวณหน้าถ้ำยังมี ธารน้ำไหลผ่านเต็มไปด้วยปลาหลายชนิดด้านขวามือตรงกลางสระเป็นเรือสำเภาทึบสีดำเข้าชมคนละ ๒๐ บาทหรือหากนักท่องเที่ยวต้องการชมบริเวณถ้ำทั้งหมดก็สามารถติดต่อคนนำทางได้บริเวณหน้าถ้ำโดยเสียค่าบริการพิเศษ

ที่อยู่ : ๒๗๓ หมู่ ๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

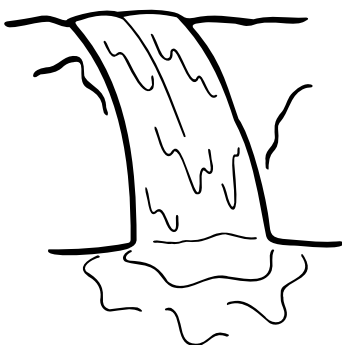

บ้านแม่จอน

หย่อมบ้านแม่จอนนั้นมีชนเผ่าที่อาศัยอยู่ร่วมกันในหมู่บ้านคือ ชนเผ่าลาหู่และชนเผ่าดาราอั้ง ในหย่อมบ้านแม่จอนชาวบ้านส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธแต่มีบางส่วนนับถือศาสนาคริสต์มีจารีต ประเพณีและวัฒนธรรมตามความเชื่อของแต่ละชนเผ่า มีภาษาชนเผ่าที่ใช้สื่อสารกันในชนเผ่าเอง มี ภาษาไทยเป็นตัวกลางในการสื่อสารในชุมชนและมีกฎระเบียบในหมู่บ้านคนในหมู่บ้านทุกคนปฏิบัติ ตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด ซึ่งในหมู่บ้านยังคงดำเนินชีวิตแบบวิถีดั้งเดิมโดยไม่มีไฟฟ้าและ สัญญาณโทรศัพท์ทำให้หมู่บ้านสงบตัดขาดจากสิ่งรบกวนอีกทั้งใกล้ชิดธรรมชาติและทำให้พักผ่อน ได้อย่างเต็มที่

การท่องเที่ยวในหย่อมบ้านแม่จอนจากคำบอกเล่าของนายจ๋าม คำเหลื่อง ผู้ช่วยผู้นำชุมชนได้ กล่าวไว้ว่า “การท่องเที่ยวของหย่อมบ้านแม่จอนสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี” โดยจะแบ่งกิจกรรม การท่องเที่ยวออกเป็น ๓ ฤดู กิจกรรมหลักๆจะมีไกด์ของหมู่บ้านพานักท่องเที่ยวไปยัง จุดชมวิว ทะเลหมอก กิจกรรมการบวชป่า การเดินป่า และการเดินป่านั้นสามารถไปได้ตลอดทั้งปี ซึ่งแต่ละ ฤดูจะมีกิจกรรมที่แตกต่างกัน

-ฤดูหนาว ในช่วงฤดูหนาวจะมีการทำแนวกันไฟของหอย่อมบ้านแม่จอน (เป็นการเชิญชวนผู้ที่มีจิตอาสาป้องกันไฟป่าหอย่อมบ้านแม่จอนและประชาชนทั่วไปที่สนใจ ร่วมกันจัดทำแนวกันไฟโดยให้ผู้สนใจเตรียมอุปกรณ์ เช่น ไม้กวาด จอบ คราด มีด พร้อมเสบียงอาหารและเครื่องดื่มเพื่อความสะดวกแก่ผู้ร่วมกิจกรรมการทำแนวกันไฟของหอย่อมบ้านแม่จอน)

-ฤดูร้อน ชาวบ้านว่างงานจากการทำการเกษตรซึ่งเป็นช่วงที่ชาวบ้านหารายได้เสริมโดยการนำเอาเส้นด้ายสีสดใส่มาทอผ้าเพื่อใช้ถุงหม้ออีกทั้งยังมีการสาธิตการสอนการทอผ้าของชาวดาราวัง

-ฤดูฝน จะเป็นกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเก็บผลไม้ในสวนในช่วงเดือนกรกฎาคมจะเป็นมะม่วงเดือนสิงหาคมจะเป็นผักผลไม้พืชผลทางเกษตรที่ขึ้นตามฤดูกาล เช่น เงาะ ถั่ว น้อยหน่า เงาะ เป็นต้น

ซึ่งหลังจากกิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้น ชาวบ้านจะมีการเชิญชวนนักท่องเที่ยวเดินขึ้นเขาไปไหว้สักการะรอยพระพุทธรูปที่วัดพระตำบลดอยแม่จอนที่ชาวดาราวังและลาหู่ได้บูชา นับถือและรอยพระพุทธรูปยังมีความพิเศษคือมีน้ำพุออกมาจากรอยพระพุทธรูปตลอดทั้งปีอีกทั้งวัดพระตำบลดอยแม่จอนยังเป็นศูนย์กลางที่รวมจิตใจของชุมชนและเพื่อเสริมความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตรวมถึงขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ยังเป็นจุดชมวิวมุมสูงที่สุดที่สำคัญของหมู่บ้าน

ส่วนการนำเที่ยวนั้นจะมีนักปราชญ์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการเดินป่า ชื่อว่า “พ่อนัน หมอเมือง” เป็นผู้ให้ความรู้ระหว่างการเดินทางนั้นนักท่องเที่ยวจะสามารถสัมผัสธรรมชาติและสามารถอยู่ร่วมกันระหว่างธรรมชาติกับชาวบ้านโดยไม่บุกรุกไปยังพื้นที่ป่าระหว่างทางเข้าไปยังน้ำตกแม่จอนนั้นจะมีลำธารขึ้นชื่อว่าปายน้ำที่ใสหล่อเลี้ยงในหลายหมู่บ้าน โดยระยะทางไป-กลับระหว่างหมู่บ้านไปยังน้ำตกประมาณ ๑๐ กิโลเมตร สิ่งที่พ่อนัน หมอเมือง เน้นย้ำอยู่เสมอคือความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

เนื่องจากช่วงในฤดูฝนนั้นบางที่เกิดทางลาดชันมีความลื่นและอันตราย ไกด์จึงไม่แนะนำให้นักท่องเที่ยวไปเดินป่าในฤดูฝน และยังมีสัตว์เลื้อยคลานที่มีพิษ เช่น งู ตะขาบ แมงป่อง เป็นต้น และการเดินทางควรระมัดระวังเส้นทางลื่น ควรเลือกรองเท้ารองเท้าใบที่กันลื่นในการเดินทางทำการเดินป่าหรือเลาะริมธารหากจำเป็นต้องตัดข้ามไปมาบ่อยครั้งควรยอมเปียกด้วยการเดินลุยน้ำ เพราะการกระโดดข้ามไปตามก้อนหินอาจเสี่ยงต่อการลื่นล้มและได้รับบาดเจ็บและถ้าหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นไกด์นำทางจะวิทยุสื่อสารกับคนในหมู่บ้านเพื่อช่วยเตรียมที่พักรักษาอาการเบื้องต้นและจะทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้แก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการเดินป่า

เมื่อได้เดินเท้าเข้าไปจะได้พบกับทางหน้าผาที่มีโขดหินที่ลาดชัน ต้องปีนลงโดยใช้ความระมัดระวังเมื่อผ่านทางเดินที่เป็นหน้าผาโขดหินเราก็พบกับหน้าผาขนาดใหญ่และมีเส้นทางที่น้ำตกไหลผ่านต่อจากหน้าผาก็ต้องเดินเลียบทางน้ำขึ้นไปเรื่อยๆระหว่างทางก็จะได้ศึกษาธรรมชาติระหว่างเส้นทางไปด้วยทั้งพืชสมุนไพรที่อยู่ในป่า กล้วยไม้ป่าและต้นไม้ชนิดต่างๆที่อยู่ในป่าจนถึงน้ำตกเมื่อเดินเท้าเข้ามาได้ประมาณ ๕ กิโลเมตร ก็ถึงจุดหมายปลายทางน้ำตกแม่จอนที่ถือว่าเป็นจุดไฮไลท์ของเส้นทางศึกษาธรรมชาติของหอย่อมบ้านแม่จอน ซึ่งน้ำตกดังกล่าวเป็นน้ำที่ใช้หล่อเลี้ยงหลายหมู่บ้าน สายน้ำดังกล่าวตั้งต้นจากหอย่อมบ้านแม่จอนไหลมาหอย่อมบ้านท่าขี้เหล็กซึ่งน้ำสายดังกล่าวหอย่อมบ้านแม่จอนและหอย่อมบ้านท่าขี้เหล็กได้ทำข้อตกลงการใช้ น้ำ โดยมีการทำฝ่ายชะลอน้ำ เพื่อใช้การอุปโภคบริโภคการเกษตร และการจัดเก็บน้ำ การจัดสรรแบ่งปันน้ำ โดยได้ไหลต่อมาที่บ้านแม่เตาะ และไหลลงสู่แม่น้ำปิงสายหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปลายสายของลำห้วย

ในการเดินเท้ากลับออกมาจากน้ำตกแม่จอน เราใช้เส้นทางคนละเส้นกับทางขาเข้ามา ซึ่งเป็นทางที่ต้องเดินเลียบเขาออกมา โดยทางขากลับจะได้เดินศึกษาธรรมชาติป่าไผ่และป่าเต็งรัง โดยมีปราชญ์ชุมชนเป็นผู้นำทางและคอยให้ความรู้ระหว่างทางเดินศึกษาธรรมชาติ หลังจากที่ได้เดินทางกลับจะมีที่พักโฮมสเตย์ ซึ่งโฮมสเตย์ของหย่อมบ้านแม่จอนจะเป็นที่พักแบบบ้านพักไม้ไผ่ที่เกิดจากการร่วมแรงร่วมใจในการปลูกสร้างที่พักให้นักท่องเที่ยวและโฮมสเตย์หย่อมบ้านแม่จอนมีความเป็นธรรมชาติมาก เนื่องจากไม่มีไฟฟ้าและน้ำประปาแต่ใช้น้ำจากลำธารน้ำตกเพื่ออุปโภคและบริโภค จึงทำให้นักท่องเที่ยวที่มาเข้าพักได้มาสัมผัสสัมผัสกับธรรมชาติอย่างแท้จริง เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจอย่างเต็มที่

และเจ้าของโฮมสเตย์นั้นก็จะเป็นผู้จัดสรรอาหารในแต่ละมื้อให้นักท่องเที่ยว ในส่วนของด้านที่พักจะมีการนอนแยกชาย-หญิง มีที่นอน หมอน มุ้ง และผ้าห่มให้เพื่อความสะดวกของผู้เข้าพักและอาหารเมนูส่วนใหญ่ก็จะเป็นเมนูที่ทำได้จากผลผลิตทางการเกษตรที่ปลูกตามฤดูกาลของหย่อมบ้านแม่จอนและเป็นผักออแกนิกที่ปลอดสารพิษ ซึ่งจะมีเมนูหลักๆเช่น ผัดผักรวม ต้มจืด ผัดมะเขือยาวใส่หมู แกงมันอะลู ผักกาดแห้ง และน้ำพริกถั่วเน่า เป็นต้น เวลากลางคืนจะมีการแสดงศิลปวัฒนธรรม มีการใส่ชุดชนเผ่า มีการร้องเพลง เล่นกีตาร์ ตีกลอง มีการแสดงจากเด็กๆในชุมชน และในตอนเช้าจะมีการขายของที่ระลึก เช่น สีน้าทอผ้า ย้อม เสื้อ พวงกุญแจ ผ้าถุง หมวก และผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำพริกถั่วเน่า ผักกาดดองแห้ง

โป่งน้ำร้อนบ้านยางปู่โต๊ะ

บ่อน้ำพุร้อน เป็นน้ำพุร้อนที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติรักษาสภาพดั้งเดิม ไม่มีการก่อสร้างถาวรวัตถุ

สถานที่ตั้ง บ้านเชียงดาว หมู่ที่ ๖ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

เส้นทางการท่องเที่ยว เดินทางโดยรถยนต์ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๑๐๗ พอถึงตำบลแม่นะใช้เส้นทางเลี้ยวเมืองประมาณ ๒ เมตร เจอสี่แยกเลี้ยวซ้ายเข้าไปอีกประมาณ ๒ กิโลเมตร เจอป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนบ้านยางปู่โต๊ะ

สำนักสงฆ์ถ้ำผาปล่อง

สถานที่ปฏิบัติธรรมท่ามกลางธรรมชาติ ที่ท้อปเชียงใหม่อยากแนะนำให้รู้จักคือ วัดถ้ำผาปล่อง อำเภอเชียงดาวแห่งนี้เป็นสถานที่ทำวัตรเช้า-วัตรเย็น ที่มีระเบียบชัดเจน ปฏิบัติกันอย่างสงบสุข เป็นสถานที่สงบเหมาะแก่การภาวนาจิต

วัดถ้ำผาปล่องตั้งอยู่ที่ อ.เชียงดาว ตั้งอยู่บนยอดเขาสูงทางขึ้นโดยใช้บันได ๕๑๐ ขั้นขึ้นไป จนถึงสำนักสงฆ์เป็นสถานปฏิบัติธรรมอันเงียบสงบบรรยากาศโดยรอบเป็นธรรมชาติ มีที่พักสำหรับ อุบาสกและอุบาสิกาที่ไปปฏิบัติธรรมโดยสามารถรองรับได้ถึง ๒๐๐ คนภายในถ้ำผาปล่องจะมีรูปหล่อเหมือนองค์หลวงปู่สิมประดิษฐานอยู่ในท่าขัดสมาธิเพชร ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำองค์ท่าน และ “เจดีย์แห่งความกตัญญู” ที่คณะศิษย์ได้จัดสร้างถวายให้ใช้เป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุและเป็นพินิจภักดิ์เครื่องอัฐบริขารของ “หลวงปู่สิม พุทธาจาโร” ผู้สนใจปฏิบัติธรรมสามารถติดต่อได้ที่โทร. ๐ ๕๓๔๕ ๕๑๐

ระยะทาง จากตัวเมืองเชียงใหม่ถึงวัดถ้ำผาปล่อง ๗๕ กิโลเมตร

การเดินทาง รถโดยสารจากตัวเมืองนั่งรถแดงไปลงสถานีขนส่งช้างเผือก เพื่อต่อรถสาย เชียงใหม่-ท่าตอน (ค่ารถ ๔๐ บาท) ไปลงปากทางเข้าวัดถ้ำเชียงดาวแล้วหาต่อรถเข้าไปวัดถ้ำผาปล่องอีกเพียง ๓ Km

รถยนต์ขับเองไปตามถนนโชตนาผ่านแม่ริมไปก่อนถึงอำเภอเชียงดาวแล้วซ้ายไปทางวัดถ้ำเชียงดาว ขับเลยไปอีกประมาณ ๓ Km

ชุมชนบ้านห้วยทุ่ง

ชุมชนบ้านห้วยทุ่งตั้งอยู่ที่ ม.๑๔ ต.เชียงดาว อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ เป็นชุมชนซึ่งอยู่เชิงเขาของดอยหลวงเชียงดาวห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ประมาณ ๘๕ กิโลเมตรใกล้กับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยหลวงเชียงดาว ด้านหลังของหมู่บ้านจะสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์อันสวยงามของดอยหลวงเชียงดาว มีประชากรอาศัยอยู่ด้วยกัน ๑๕๐ หลังคาเรือน ๔๕๔ คน นอกจากความหลากหลายของชาติพันธุ์ชาวบ้านแล้ว (ลัวะ ไทลื้อ และคนยอง) ความหลากหลายของพืชพรรณก็ยังมีโดดเด่นควบคู่ไปกับวิถีชีวิตพื้นถิ่นด้วยดังคำขวัญของชุมชนบ้านห้วยทุ่งที่ว่า “ป่าสวยน้ำใส สมุนไพรขึ้นชื่อ เรื่องลือข้าวเศรษฐกิจ วิถีชีวิตจักรสาน สมนามสามัคคี มีน้ำใจพัฒนา”

ชุมชนบ้านห้วยทุ่ง มีความโดดเด่นด้านธรรมชาติที่ยังอุดมสมบูรณ์ ตั้งอยู่ระหว่างแนวต่อเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าดอยหลวงเชียงดาว ซึ่งเป็นเขตต้นน้ำห้วยแม่ลูและห้วยละครที่ไหลลงสู่ลำน้ำปิงทิศตะวันตกมีชายขอบของผืนป่าใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์ชาวบ้านยังคงวิถีชีวิตที่ใกล้ชิดธรรมชาติ ที่นี้จึงเป็นชุมชนต้นแบบที่โดดเด่นในด้านการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอนุรักษ์ป่าชุมชน การบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนภายใต้กฎกติกาที่สมาชิกในชุมชนจัดทำร่วมกันมีการใช้ภูมิปัญญาวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งชุมชน เช่น กิจกรรมบวชป่า พิธีเลี้ยงผีขุนน้ำหรือต้นน้ำ การทำการเกษตรแบบไม่เผาการนำแก๊สชีวภาพจากขี้หมูมาใช้ในครัวเรือนเพื่อลดการใช้ฟืนในการหุงต้ม

แต่ก่อนหน้านั้น ชุมชนบ้านหัวทุ่งเองก็เหมือนกับชุมชนอื่นๆ จำนวนมาก ที่เคยประสบปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลเริ่มต้นขึ้นที่การประกาศสัมปทานป่าไม้ ทำให้เกิดการบุกรุกทำลายป่า จากป่าเปลี่ยนเป็นนาไร่ ชาวบ้านหันมาทำไร่ข้าวโพด ทำไร่เลื่อนลอยกันหมด ป่าหมดสภาพ ไม้สัก ไม้แดง ไม้เต็งรัง ไม้เนื้อแข็งถูกตัดทำลายบริษัทสัมปทานเอารัดมาลากไม้ออกไปทำให้ต้นไม้ใหญ่เริ่มหมดนอกจากไม้จะหมดบริเวณต้นน้ำที่เคยชุ่มชื้นก็แห้งผากเมื่อต้นน้ำแห้งผาก ก็ส่งผลทำให้บริเวณปลายน้ำก็แห้งไปด้วย เมื่อไม่มีน้ำในการทำกิน การเกษตรก็ย่ำแย่ตาม

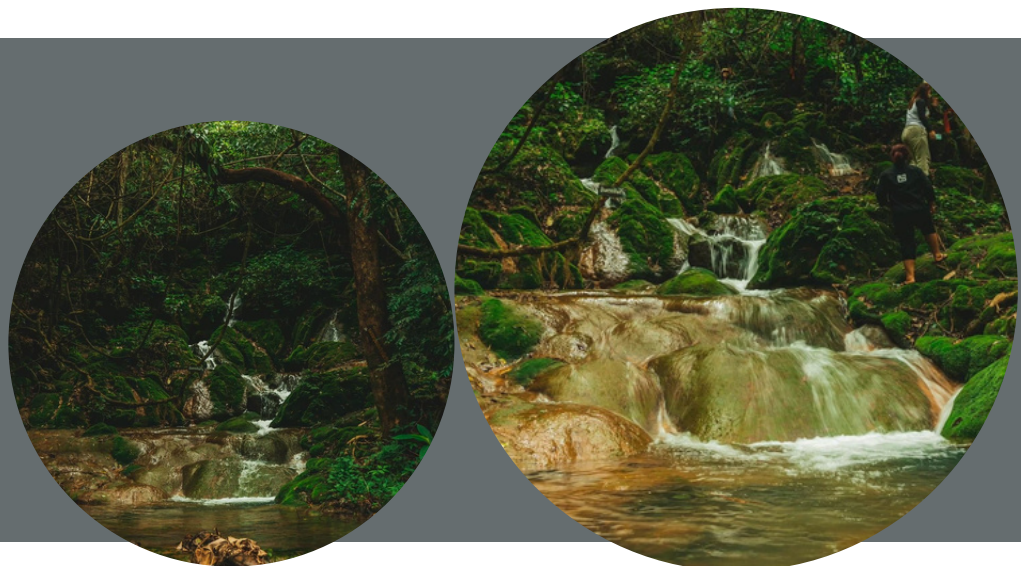
กว่า ๓ ปี ที่ชาวบ้านหันมาทำไร่เลื่อนลอย ผลจากการตัดไม้ทำลายป่าก็เริ่มเห็นเด่นชัดขึ้น น้ำกินน้ำใช้ที่เคยมีอย่างอุดมสมบูรณ์ก็เริ่มแห้งขอด น้ำที่เราจะเอามาทำไร่ทำสวนตามฤดูกาลก็เริ่มแห้งหาย หมดสภาพ ตอนนั้นเอง พ่อหลวงจุได้มีการประกาศให้ชาวบ้านเข้าร่วมประชุมหารือเรื่องการใช้ น้ำ เพราะพบว่าน้ำจากต้นน้ำมีให้ชาวบ้านใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็หลังคาเรือน ส่งผลทำให้เกิดความเดือดร้อนกันหลายบ้าน

ในเวทีประชุม พ่อหลวงจุได้ประชุมขอร้องให้ชาวบ้านเลิกการบุกรุกทำลายป่า โดยเฉพาะขอให้อย่าไปทำไร่ที่บริเวณป่าต้นน้ำโดยมีการแจ้งว่าหากมีคนเข้าไปทำก็จะปรับและผลจากการหารือครั้งนั้นนำมาสู่การจัดตั้งหัวหน้าเมืองฝาย โดยมีนายเป็ง ศรีเงินเป็นหัวหน้าเมืองฝาย คอยดูแลป่าต้นน้ำไม่ให้ใครทำอะไร แต่ก็ต้องยอมรับว่า จำนวนคนปกป้องนั้น มีน้อยกว่าคนที่จ้องทำลายอยู่มากด้วยเหตุนี้เองความเชื่อในการขอให้ “ผี” ช่วยปกป้องรักษาแหล่งน้ำและผืนป่าจึงถูกนำมาใช้ในการจัดการ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่ประสบความสำเร็จ เพราะสำหรับชาวบ้านแล้วพวกเขาจึงต้องเคารพและเชื่อในระเบียบกฎกติการ่วมกันเพื่อให้เกิดการแบ่งปันใช้สอยน้ำร่วมกันสิ่งยึดเหนี่ยวใจสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ชาวบ้านเคารพในระบบก็คือ ความเชื่อในผี ด้วยเชื่อว่าธรรมชาติมีผีปกป้องรักษาดูแล สิ่งสถิตยอยู่ ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติจึงต้องมีการเลี้ยงผีเพื่อบอกกล่าว ขอบมาผีเหล่านั้น ให้ผีคอยช่วยดูแลฝายให้

ในช่วงเดือนเก้าทางเหนือ คือ ช่วงประมาณเดือนมิถุนายนของทุกปี ชาวบ้านจะทำการเก็บรวบรวมเงินเพื่อนำไปเลี้ยงผี โดยในการเลี้ยงผีจะเลี้ยงด้วยหมู ไก่ และเหล้า มีการเก็บเงินไปเลี้ยงผีปีละครั้ง เดือนเก้าเหนือ มิถุนายน ในการเลี้ยงหมู เหล้า ไก่ พิธีกรรมนี้ชาวบ้านสืบทอดกันมายาวนาน ซึ่งในการเลี้ยงผีนั่นแต่แต่ละบ้านที่ใช้น้ำร่วมกันจะมารวมกันเลี้ยงผี แต่ต่อมาจึงแยกกันเลี้ยง (“ผี” ที่มีการทำพิธีเลี้ยงผีนั่น จะมีทั้งผีฝ่าย ผีก้อด ที่จะต้องเลี้ยงด้วยไก่ พิธีบุญน้ำซับกี้จะเลี้ยงด้วยไก่เช่นเดียวกัน และเลี้ยงผีขุนน้ำที่จะเป็นการทำบุญ) และจากการร่วมแรงร่วมใจของกลุ่มชาวบ้าน ทำให้สภาพป่าและแหล่งน้ำค่อยๆ พื้นฟูจนสามารถกลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์เฉกเช่นในอดีต ซึ่งบทเรียนในครั้งนี้ถือเป็นบทเรียนที่ชาวชุมชนได้เรียนรู้และจำขึ้นใจ พร้อมทั้งถ่ายทอดสู่รุ่นลูกรุ่นหลานต่อไป ว่าวิถีชีวิตของคนในชุมชนนั้นขึ้นอยู่กับ “การดำรงอยู่ของผืนป่า” และด้วยการสนับสนุนจากสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT-I) โดยการนำเอาโครงการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน” เมื่อปีพ.ศ.๒๕๔๘ซึ่งเป็นโครงการที่น่าจดจำเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและวิถีชีวิตการพึ่งตนเองในชุมชน ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ชาวต่างชาติโดยมีการอบรมให้ความรู้ในการจัดตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยวอบรบชาวบ้านที่สนใจทำที่พักโฮมสเตย์ อีกทั้งวางแผนกิจกรรมกรรมการท่องเที่ยวร่วมกันชุมชนมีรายได้และสามารถกระจายรายได้ให้กับทุกกลุ่มในชุมชน

ศิริวรรณ รุติ หนึ่งในกรรมการหมู่บ้านเล่าให้ฟังว่า ชุมชนบ้านห้วยทุ่งมีทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติอยู่มากและเป็นแหล่งหารายได้เข้าชุมชนความเข้มแข็งของชุมชนคือ ความร่วมมือของคนในชุมชนที่สามารถรวมตัวกันดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่องหลากหลายรูปแบบ เช่น การตั้งกลุ่มสมุนไพร การปลูกป่าฝั่เศรษฐกิจ การสานก๊วย ชุมชนปลอดภัยชุมชนปลอดภัยจากการเผากิจกรรมสร้างสรรค์เหล่านี้ทำให้ชุมชนบ้านห้วยทุ่ง กลายมาเป็น “แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

“ชุมชนเรามีต้นทุนทางธรรมชาติที่ดี แต่เราก็ไม่ใช่เพียงอย่างเดียว เรายังปลูกทดแทนคืนให้กับธรรมชาติด้วยทุกกิจกรรมในชุมชนจะเน้นการจัดการร่วมกันของชาวบ้านเพื่อที่จะให้ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมและหวงแหนทรัพยากรที่มีค่าของชุมชนและมีการถ่ายทอดความรู้จากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งด้วย”

“รางวัลหมู่บ้านท่องเที่ยวต้นแบบเชิงนิเวศ” จากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่เป็นเครื่องการันตีให้นักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติอยากมาเยือนที่นี่ จึงได้เกิดโฮมสเตย์จำนวน ๕ หลังขึ้นในหมู่บ้าน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจากต่างถิ่น

รายได้จากการท่องเที่ยวส่วนหนึ่งจะถูกหักเพื่อไปสมทบเป็นเงินกองกลางพัฒนาหมู่บ้าน ส่วนการจัดการเรื่องบ้านที่พักของนักท่องเที่ยวจะใช้ระบบเวียนกันไปใน ๕ หลัง ซึ่งเป็นข้อตกลงร่วมกันของหมู่บ้านว่าหากมีปัญหาจะยกเลิกการจัดการท่องเที่ยวทั้งหมดเพราะไม่อยากให้เกิดความแตกแยกภายในหมู่บ้าน ทั้งนี้ จะมีการคัดกรองผู้คนที่เข้ามาท่องเที่ยวด้วยส่วนใหญ่จะต้องมาเป็นครอบครัวซึ่งสามารถดูแลและควบคุมกันเองได้และในแต่ละรอบปีก็จะรับนักท่องเที่ยวจำนวนไม่มากนักเพื่อไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรมของป่าธรรมชาติและไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในหมู่บ้านจนเกินไป

การ ‘สานก้วย’ อันเป็นผลผลิตต่อเนื่องของ ‘ป่าไผ่เศรษฐกิจ’ เพราะธรรมชาติเป็นต้นทุนสำคัญของหมู่บ้าน นอกจากป่าชุมชนแล้วที่นี่ยังมี ‘ป่าไผ่เศรษฐกิจ’ ที่ชาวบ้านจำนวน ๔๔ ครอบครัวได้ช่วยกันปลูก ในพื้นที่ ๔๒ ไร่ ของหน่วยทหารพัฒนาพื้นที่ ๓๒ เดิมพื้นที่ตรงนี้ไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไร ชาวบ้านจึงเข้าไปขอเพื่อปลูกป่า‘ไผ่บงกาย’ที่เป็นไผ่พื้นเมืองและไผ่เอนกประสงค์ หน่อกินได้รสชาติอร่อย เนื้อไม้แกร่ง เหนียว ใช้ทำเครื่องจักสานได้ดี

บอลลูนแก๊สเพื่อแปรสภาพขี้หมูให้เป็นแก๊สชีวภาพ นอกจากนี้ ปัญหากลิ่นขี้หมูจากฟาร์มหมูที่อยู่มาก่อนจะมีหมู่บ้าน เมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น จึงคิดที่จะแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง โดยเริ่มต้นจากการสร้างเวทีประชาคมเพื่อหาความร่วมมือในการแก้ปัญหานี้ จนได้ข้อสรุปว่า สร้างบอลลูนแก๊สเพื่อแปรขี้หมูให้เป็นแก๊สชีวภาพ โดยอาศัยความร่วมมือกันของสามฝ่ายคือ เจ้าของฟาร์ม บริษัทอาหารหมูและชุมชน ในขณะนั้นมีเงิน SML ของหมู่บ้านประมาณสองแสนบาท ก็ใช้ไปกับโครงการนี้ ซึ่งในปัจจุบันมีทั้งหมด ๑๖๔ หลังคาเรือนที่ใช้แก๊สชีวภาพนี้เป็นแก๊สหุงต้มในครัวเรือน โดยเก็บเงินเข้ากองกลางครัวเรือนละ ๔๐ บาทต่อเดือนเพื่อเป็นค่าซ่อมบำรุงโดยแก๊สนี้จะเปิด-ปิดเป็นเวลาโดยเริ่มเปิดตั้งแต่ ๑๖.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. ดังนั้นแต่ละครัวเรือนจึงต้องมีแก๊สสำรองไว้ด้วย นอกจากนี้ใช้เป็นแก๊สหุงต้มในครัวเรือนช่วยลดกลิ่นที่เป็นมลภาวะทางอากาศแล้วแก๊สชีวภาพนี้ยังมีบทบาทช่วยลดการปล่อยแก๊สมีเทน แก๊สเรือนกระจกได้ด้วย ซึ่งโครงการดีๆนี้เกิดจากการจัดการร่วมกันของคนในชุมชนที่จะแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ให้หมดไปจุดเด่นทางกายภาพที่สำคัญของชุมชนบ้านหัวทุ่งคือการที่ทุกพื้นที่ในชุมชนสามารถมองเห็นดอยหลวงเชียงดาวและดอยนาง ได้อย่างชัดเจนสวยงามแต่จุดแข็งที่สำคัญกว่าคือการมีส่วนร่วมในการจัดการร่วมกันของคนในชุมชนทำให้ชุมชนนี้เข้มแข็งและเป็นชุมชนต้นแบบที่มีหลายรางวัลการันตี

จะเห็นได้ว่า ชุมชนบ้านหัวทุ่ง ถึงแม้ว่าจะมีต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์พร้อมมากสักเพียงใด แต่หากชาวชุมชนหวังแต่พึ่งสิ่งเหล่านี้เพียงอย่างเดียวโดยขาดการร่วมแรงร่วมใจในการทำนุบำรุงรักษา ตลอดจนการอนุรักษ์และฟื้นฟูก็คงเป็นไปได้ยากเหลือเกินที่สิ่งเหล่านี้จะยืนยงอยู่คู่กับชาวชุมชนไปยืนรุ่นลูกรุ่นหลานแต่ในทางกลับกันหากมีการวางมาตรการสร้างความสมดุลเปลี่ยนคำว่าคนพึ่งพิงป่าเป็นคนและป่าพึ่งพาอาศัยกันเมื่อนั้นความยั่งยืนก็จะเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

บ้านนาเลา เชียงดาว

ชมดอยหลวงเชียงดาว จากหมู่บ้านนาเลา

ถ้าหากใครมาเชียงใหม่แล้วอยากหาสถานที่สวยๆ สบายๆ พร้อมกับธรรมชาติสุดอลังการ “บ้านนาเลา” ก็น่าจะเป็นคำตอบที่ดีที่สุดในช่วงเวลานี้ด้วยหมู่บ้านนาเลาที่สามารถมองเห็นดอยหลวงเชียงดาวได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งหลายคนก็น่าจะรู้กันดีอยู่แล้วว่า “ดอยหลวงเชียงดาว” เป็นหนึ่งในเทือกเขาหินปูนที่มีความโดดเด่นจุดดั่งนางงามของไทยด้วยองค์ประกอบส่วนใหญ่เป็นหินปูนจึงทำให้ตัวดอยหลวงเชียงดาวถูกกัดกร่อนจากลมและฝนได้ง่าย รูปร่างของดอยหลวงเชียงดาวจึงมีลักษณะเป็นยอดหอคอยตั้งตระหง่านสูงเสียดฟ้าคงปฏิเสธไม่ได้ว่า “ดอยหลวงเชียงดาว” เปรียบเสมือนเป็นพระเอกที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวหลายคนหลังไหลมายังหมู่บ้านนาเลาแห่งนี้แน่นอนใครกำลังวางแผนมาเที่ยวเชียงใหม่ แนะนำว่าไม่ควรพลาดหมู่บ้านนาเลาเป็นอย่างยิ่ง รับรองไม่มีผิดหวัง

“บ้านนาเลาใหม่” เป็นหมู่บ้านชนเผ่าลีซอ มีภาษาลีซอเป็นภาษาตนเอง แต่เขาพูดภาษาไทยกลางได้ทุกคน ภาษาลีซอค่อนข้างจะคล้ายคลึงกับจีนฮ่อเพราะถิ่นเดิมมาจากทางตอนใต้ของจีนฝั่งทิเบตแต่เดิมชาวบ้านที่นี่มีรายได้หลักจากการทำเกษตรกรรมจนกระทั่งมีรายการอะไรสักอย่าง ถ้าจำไม่ผิดรายการเรื่องเล่าเช้านี้ได้มาทำข่าวที่นี่ จึงทำให้ชุมชนบ้านเลาแห่งนี้กลายเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวไปโดยปริยายนับว่าเป็นเรื่องที่ดีมากๆ ทำให้ปัจจุบันการทำลายป่าเพื่อการเกษตรลดลง เนื่องจากว่าคนในชุมชนหันมาทำธุรกิจการท่องเที่ยวมากขึ้นซึ่งมีรายได้ดีกว่าและเหนื่อยน้อยกว่าการทำเกษตรเป็นอย่างมาก

บ้านนาเลา เชียงดาว ไปช่วงไหนดี

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะชอบเที่ยวภาคเหนือในช่วงฤดูหนาว ส่วนตัวมองว่าหน้าหนาวไม่ใช่ช่วงสวยที่สุด แล้วต้องมาช่วงไหน “บ้านนาเลา เชียงดาว” ถึงจะสวยที่สุด? คำตอบก็คือ“ช่วงเดือนตุลาคมหรือปลายฝนต้นหนาวนั่นเอง”ยิ่งใครสายถ่ายภาพแนว Landscape บอกเลยว่าไม่ควรพลาดช่วงฤดูกาลนี้เด็ดขาดแต่ใช้ว่าช่วงฤดูกาลอื่นๆจะไม่สวยในแต่ละฤดูกาลบ้านนาเลาก็มีความสวยงามแตกต่างกันไป ส่วนต่างกันอย่างไรจะแบ่งตามช่วงเวลาตามนี้

บ้านนาเลา ปลายฝนต้นหนาว (เดือนกันยายน - ตุลาคม) เป็นช่วงเวลาที่สวยงามที่สุด เนื่องจากช่วงนี้ฝนจะชอบตกตอนบ่ายถึงเย็นโดยเฉพาะช่วงที่เส้นความกดอากาศสูง จากประเทศจีนเริ่มแทงลงมาทางภาคเหนือของไทย ซึ่งฝนที่เกิดขึ้นจะตกได้ไม่เกิน ๑-๒ ชั่วโมง แล้วช่วงฟ้าหลังฝนตามแนวภูเขาจะมีหมอกเกิดขึ้นเรื่อย ๆ เปลี่ยนทุก ๆ ๑๐-๑๕ นาทีและถ้าโชคดีแสงเย็นอาจมากระทบกับเมฆเมฆฝนฝั่งตรงข้าม(เมฆฝนที่ฝั่งผ่านไป)ทางด้านทิศตะวันออกเกิดเป็นรุ้งกินน้ำได้อีกด้วย ซึ่งลักษณะที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ง่ายเฉพาะช่วงนี้เท่านั้นดังนั้นใครหยุดเที่ยวช่วงเดือนตุลาคมแนะนำให้จัดที่นี้และอีกอย่างช่วงนี้เป็นโค้งสุดท้ายของการล่าทางเผือกด้วย

บ้านนาเลา หน้าหนาว (เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์) ช่วงนี้คนนิยมไปมากที่สุดหลายคนคิดว่าช่วงนี้จะสวยที่สุดเพียงแต่ว่ามันสวยไม่เท่าปลายฝนต้นหนาว เนื่องจากช่วงนี้ไม่มีหมอกละอองเขานั้นเองมีแต่ดอยหลวงเชียงดาวตั้งโดดๆแต่ต้องยอมรับว่าช่วงนี้ท้องฟ้าสวยแสงเย็นและแสงเช้ามีแน่นอนและสามารถเก็บดาวได้ไม่ยากแต่ไม่มีทางช้างเผือกและในตอนเช้าของช่วงนี้พระอาทิตย์จะขึ้นหลังภูเขาว่าจะพ่นยอดภูเขาทั้งหมดช่วงเวลาแสงทองไปแล้วส่วนหมอกต้องลุ้นถ้าวันไหนลมไม่แรงก็อาจจะไม่มีหมอกบางๆด้านลำหุบเขาได้บ้าง

บ้านนาเลา หน้าร้อน (เดือนมีนาคม - พฤษภาคม) เป็นช่วงที่ไม่เหมาะกับการท่องเที่ยวเลยนอกจากต้นไม้จะแห้งเป็นสีน้ำตาลแล้วยังตรงกับช่วงฤดูหมอกควันทางภาคเหนืออีกด้วย แล้วช่วงนี้บ้านพักส่วนใหญ่จะปิดให้เข้าพักชั่วคราว เนื่องจากเป็นฤดูเริ่มต้นทางหญ้าเพื่อเตรียมพร้อมกับการเกษตรด้วย

บ้านนาเลา หน้าฝน(เดือนมิถุนายน - สิงหาคม) เป็นอีกช่วงหนึ่งที่ป่าไม้บนภูเขาจะกลับมาเขียวและมีหมอกบนภูเขาค่อยๆปลายฝนต้นหนาวแต่การมาหน้าฝนจะมีความเสี่ยงที่จะเจอฝนตกทั้งวันไม่หยุดเลยซึ่งในช่วงเวลาที่ฝนตกหมอกจะปกคลุมจนไม่เห็นอะไร ไม่เหมือนฝนช่วงปลายฝนต้นหนาวที่ตกเพียง ๑-๒ ชั่วโมงเท่านั้นถ้าจะมาช่วงนี้แล้วอยากได้รูปสวยๆต้องติดตามพยากรณ์อากาศให้ดีว่ามรสุมกำลังมาหรือไม่เพราะถ้ามาช่วงมรสุมเมฆหมอกอาจปกคลุมได้ทั้งวัน

บ้านนาเลา เชียงดาว แสงช่วงเวลาไหนเด็ดสุด

แสงเย็น จริงๆแล้วที่เด็ดของบ้านนาเลาคือแสงในตอนเย็น เป็นหนึ่งในสถานที่เหมาะกับการเก็บแสงเย็นมากที่สุดเพราะแสงอาทิตย์จะส่องไปกระทบยอดเขาแหลมๆ ของดอยหลวงเชียงดาวยิ่งมีเมฆหมอกปกคลุมบนยอดด้วยแล้วมีแสงสีทองสะท้อนกับหมอกจะเป็นอะไรที่สุดมากซึ่งต้องลุ้นแนะนำว่าใครที่มาเที่ยวบ้านนาเลาควรขึ้นไปก่อนพระอาทิตย์ตกดินสัก ๒-๓ ชั่วโมง จะได้ไม่พลาดแสงเย็นสวย ๆ

แสงเช้า สำหรับแสงเช้าไม่ได้หือหาวอะไร เนื่องจากว่ามุมพระอาทิตย์ขึ้นจะโดนดอยหลวงเชียงดาวบังกว่าพระอาทิตย์จะโผล่ก็เลยช่วงเวลาแสงทอง(Golden Hour)ไปแล้ว ยกเว้นฤดูฝน เพราะช่วงนี้พระอาทิตย์จะขึ้นมุก่อนไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือแต่ว่าในฤดูฝนโอกาสที่ท้องฟ้าจะเปิดในช่วงเช้าก็ยากมากดังนั้นดอยหลวงเชียงดาวไม่เหมาะกับการเก็บแสงเช้าสักเท่าไร

ดูดาว ต้องบอกเลยว่าความมืดของท้องฟ้าที่บ้านนาเลานี้อาไปสิบกะโหลก ยกให้เป็นอีกหนึ่งในสถานที่ของจังหวัดเชียงใหม่ ที่ท้องฟ้าสามารถถ่ายดาวได้ชัดเจน ชัดกว่าดอยอินทนนท์อีก ดังนั้นหากใครจะมาล่าช้างหรือดูดาว ที่นี่เด็ดมาก เด็ดกว่าดอยอ่างขางหรือดอยอินทนนท์(ไม่นับบริเวณหอดูดาวนะ) ใครมีขาตั้งกล้องให้เอามาด้วย ในคืนเดือนมืดบอกเลยว่ายิ่งดาวมันแน่นอน

บ้านนาเลา เชียงดาว ทางขึ้นยากไหม?

ทางขึ้นไปบ้านนาเลาไม่น่ากลัวอย่างที่คิด ซึ่งจะใช้ถนนสาย ชม. ๓๐๒๔ (เชียงดาว-เมืองคอง) ปัจจุบันถนนลาดยางดีตลอดทั้งสาย และแก้จุดที่ดินถล่มเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นมือใหม่ไปได้แน่นอน แต่ไม่ว่าจะเป็นมือใหม่หรือมือเก่าก็ต้องขับแบบระมัดระวังเช่นกัน

ช่วงแรก จะเริ่มจากแยกมาถ้ำหลวงเชียงดาว จะผ่านถนนขั้วตันไม้ใหญ่ พอเลยวัดถ้ำหลวง เชียงดาวไปก็จะเจอกับด่านเก็บเงินเข้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว เสียค่าเข้าคนละ ๒๐ บาท รถ คนละ ๓๐ บาท ช่วงระยะแรกนี้ประมาณ ๖ กิโลเมตร เป็นทางลาดยางหมดมีช่วงแคบเฉพาะตอน ผ่านหมู่บ้านเท่านั้น เนื่องจากไหล่ทางบางช่วงค่อนข้างลึก แนะนำให้พยามชิดเกาะเส้นเหลือง กลางถนนไว้ รถสวนมาค่อย ๆ หลบไปทางไหล่ทาง

ช่วงสอง หลังจากผ่านด่านเก็บเงินเข้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว ช่วงนี้จะเป็นถนนชัน แล้วโค้ง ค่อนข้างแคบ Step เดิมคือพยามชิดเกาะเส้นเหลืองกลางถนนไว้ ช่วงโค้งมุมอับให้บีบแตร ตรงช่วงไหนไหล่ทางลึกก็ต้องระวังให้มาก ขับช้าๆ ใจเย็นๆ ระวังให้มากๆ ไม่มีอะไรแน่นอน

ช่วงที่สาม จะเป็นช่วงทางโค้งเล็ก ๆ น้อย มีโค้งอับบ้างแต่ไม่ชัน เวลาเจอโค้งอับบีบแตรให้ รถสวนมารู้เหมือนเดิม มีหรือไม่มีรถสวนมาให้บีบไว้ก่อน จนกระทั่งถึงจุดที่มีศาลพระภูมิเยาะๆ ก็จะถึงเวลาสนุกอีกรอบ

ช่วงที่สี่ ช่วงชันครั้งสุดท้ายตรงนี้เป็นโค้งชันหักศอกถนนแคบ พยามชิดเกาะเส้นเหลืองบีบ แตรช่วงโค้งมุมอับเหมือนเดิมพอเลยจุดนี้ก็เส้นทางตรงบนสันเขาแล้ว พอเจอป้ายบ้านนาเลาใหม่ให้ เลี้ยวซ้ายลงไปตามป้ายเลย

